

เอกสารอ้างอิง

- ธีระ วิสิทธิ์พานิช และ โชค มิเกล็ด. 2523. สุกรบนที่สูง (ฉบับเพิ่มเติม) เอกสารเผยแพร่ โครงการเกษตรที่สูง คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 27 น.
- บุญลือ เผือกผ่อง. 2536. การผลิตและการจัดการสุกร. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 239 น.
- ประภาส มหินชัย, สุรศักดิ์ โสภณจิตร, สายพิน เจริญสนองกุล. 2548. การคัดเลือกและการปรับปรุงพันธุ์สุกรพื้นเมืองในภาคเหนือของประเทศไทย. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ มูลนิธิโครงการหลวง. 41 หน้า.
- ประสพ บูรณมานัส. 2526. สุกรและการรักษาโรค. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 193 น.
- ศุภมิตร เมฆฉาย. 2548. การปรับปรุงพันธุ์สัตว์. เอกสารประกอบการสอน. ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 193 หน้า.
- อัญชลี วงษา. 2548. ความหลากหลายทางพันธุกรรมของสุกรไทยพื้นเมือง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต, ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่. 56 น.
- Rattanaronchart, S. 1994. Present Situation of Thai Native Pigs. Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, Chiang Mai University, Chiang Mai, Thailand.
- Vasupen, K. 2007. Nutritional studies in native, Thai Kadon pigs, Ph.D. Thesis. Department of Nutrition Faculty of Veterinary Medicine, Utrecht University. Utrecht, The Netherlands.

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาสายพันธุ์สุกรที่เหมาะสมภายใต้เงื่อนไขสภาพการเลี้ยงบนพื้นที่สูง ต้องใช้สายพันธุ์พื้นเมืองมาเป็นสายตั้งต้นให้มีความทนทาน มีภูมิคุ้มกันที่ดี และปรับปรุงให้มีจำนวนลูกมากขึ้นโดยสายพันธุ์หมอยซาน ซึ่งมีความเด่นในการให้ลูกมาและทนทาน เพื่อให้ได้สายแม่ที่ดี แผนผสมพันธุ์ดำเนินโดยใช้เวลาในการคัดเลือกให้ได้ลูก G1 ที่ดี ทั้งการสลับผสมแม่พื้นเมืองกับพ่อหมอยซาน และแม่หมอยซานกับพ่อพื้นเมือง ซึ่งช่วงระยะเวลาการให้เลี้ยงในแต่ละรุ่นประมาณ 6 เดือน จึงได้ข้อมูลดังนั้นการปรับปรุงจึงต้องใช้เวลาหลายปี จึงจะเห็นผลและเริ่มสายพันธุ์หนึ่งและให้ได้ผลชัดเจนต้องอาศัยเวลา จากนั้นจึงนำสายพ่อมาทำการผสมให้คุณภาพเนื้อดีขึ้น จะเป็นสายพันธุ์หรือคที่ผิวสีน้ำตาลเข้ม และมีการเจริญเติบโตดีและมีความทนทานสูง ดังนั้น การดำเนินโครงการวิจัยต้องใช้เวลาหลายปี และต้องพื้นที่ในการเลี้ยงมากขึ้นเพื่อการทดสอบพันธุ์ที่เหมาะสม

